

Formanden: Jeg troer dog, at dette Spørgsmaal om Landemodernes Stilling til Kirkeforfatningen netop er fremkaldt ved det Forslag, der er stillet af den 3die Landstingsmand for 11te Kreds og er taget tilbage. Under den følgende Deel af Sagens Forhandling vil iøvrigt ikke savnes Leilighed til at fremkomme med Bemærkninger desangaaende; men, naar et Forslag er tilbagetaget, kan der ikke finde Discussion Sted, desangaaende. Hvis det nu blev indrømmet den ærede Ordfører at udtale sig over Forslaget, maatte det ogsaa tilstedes andre Medlemmer, hvis de ønskede det, at udtale sig derom.

Vi gaae dernæst over til det af Majoritetens stillede Forslag, og maatte jeg maaskee derved bemærke, at det er foreslaaet i sin Heelhed at skulle træde istedetfor det, der oprindeligt var indbragt i Thinget. Det er imidlertid af en Minoritet i Udvalget stillet et Underændringsforslag til § 4, hvilket særligt maa afstemmes. Naar der iøvrigt ikke maatte gjøres nogen Fordring paa speciel Afstemning, vil en saadan ikke finde Sted. Jeg troer endvidere, at der er Anledning til at dele Forslaget i to Affnit, og jeg skal lade det første Affnit indbefatte de 5 første §§, og det andet Affnit de øvrige §§. Naar Forhandlingen over det hele Forslag har fundet Sted, vil der blive afstemt over, om Majoritetens Forslag skal træde istedetfor det indbragte. Det er altsaa de 5 første §§ af Majoritetens Forslag, jeg sætter under Forhandling.

Ordføreren: Da Forhandlingen nu er knyttet umiddelbart til det foreliggende Forslag, maa jeg erkende, at, hvad jeg havde ønsket at udtale i Anledning af den tidligere Discussion, ikke vilde være paa sin rette Plads, og jeg skal derfor indskrænke mig til at udtale, at jeg til-

træder den ærede Viceformands Udtalelse om Landemodernes Stilling til Kirkeorganisationen, og at jeg føler mig i bestemt Modfatning til hvad der af den høitærede Cultusminister er udtalt i modsat Retning; jeg forbeholder mig ved en senere, men passende Leilighed at anføre, hvad jeg yderligere kan have at bemærke i saa Henseende. — Jeg skal da gaae over til den Deel af Forslaget, der foreligger. Jeg kan ikke bedre betegne Tendensen af dette Forslag, end ved at anføre nogle Ordtringer i en Skrivelse, hvorved de ovennævnte 12 Mænd i forrige Aar indgave deres Forslag til Cultusministeren. Heri blev udtalt, at det var Hensigten med Forslaget: „at give Kirken et Organ, der kunde være et Værn mod en lovløs og separatistisk Aand og gjøre en videre Udvikling af de kirkelige Forhold mulig, uden at vort Kirkevæsen skulde være udsat for at falde ind under en eenstydig geistlig Behandlingsmaade“. Dette finder navnlig sin Anvendelse paa § 2, som handler om Kirkeaadets Sammensætning, idet Halvdelen skal bestaae af Geistlige og Halvdelen af Lægmand, saaledes, at blandt Geistligheden Biskopper skulle være selvstyrene Medlemmer. Man pleier at finde en Maalestok for, hvorvidt et Forslag har truffet det Rette, at det stiller sig lige imod de modsatte Overligheder. Dette gælder netop om den foreslaaede Sammensætning. Paa den ene Side har man klaget over, at Forslaget gik i en for geistlig Retning, navnlig derved, at der var indrømmet Biskoppen uden Videre Sæde og Stemme i Raadet. Man har meent, at det burde være overladt til Valgene, hvormange geistlige Medlemmer, og atter iblandt dem, hvormange af Biskopperne, der skulde komme ind i Raadet. Paa den anden Side har man meent, at man gik Geistligheden for nær.